

styrelsen skønner, at det fremstillede Produkt er medicinsk utilfredsstillende eller holdes i en Pris, der er væsentlig højere end fornødent for at fremskaffe et tilfredsstillende Produkt.»

§ 2. § 5, 1ste Stk., i Lov Nr. 72 af 1. April 1910 affattes saaledes:

»Ministeriet for Sundhedsvæsen bemyndiges til efter Indstilling fra Sundhedsstyrelsen at fastsætte, hvorledes og til hvilken Pris de paa Seruminstitutionen fremstillede eller af Institutionen til Fordeling erhvervede Præparater skal udleveres, samt hvorvidt og i hvilket Omfang der af vedkommende skal ydes Vederlag for klinisk-diagnostiske Arbejder.«

Partiernes Ordførere var: Hedelund (V.), Weygaard (S.) Hendriksen (KF.) og Elna Munch (RV.).

Udvalget udtaler i sin Betænkning:

»Udvalget har afholdt en Række af Møder og modtaget saavel Deputationer som skriftlige Henvendelser fra Industri-raadet, Apothekerforeningen, Medicinalfabrikkerne og Gros-serer-Societetet. Fra disses Side er der rettet *Anmodninger til Udvalget om dels* at standse Lovforslagets videre Behandling, *dels* eventuelt at foretage gennemgribende Ændringer af principiel Betydning.

I Betænkningen udtales endvidere, at *Flertallet (Venstre og Socialdemokrater)* ikke har kunnet tage Hensyn til de Forestillinger, der fra ovennævnte Institutioners Side er rettet mod Lovforslaget, men maa hævde, at Forhandlingerne i Udvalget og i Særdeleshed de fremkomne Oplysninger har styrket Flertallets Opfattelse af det rigtige i at tiltræde Lovforslagets Princip, hvorved man vil kunne sætte en Bom for en urimelig Prisfordyrelse af Medicamenter, der for mange Mennesker er livsbetingende.

Ovennævnte Flertal udtaler endvidere i Betænkningen:

»Under Forhandlingerne med Sundhedsministeren blev det oplyst, at *Medarbejdere, ansatte paa Seruminstitutionen*, virkede i private Medicinfabrikkers Tjeneste. Saaledes foranlediget, *ønsker Flertallet at udtale*, at man maa anse det for absolut paarkrævet, at Resultatet af de Undersøgelser, som de paa Seruminstitutionen ansatte udfører i dettes Tjeneste, kommer Institutionen til gode og kun overlades til Udnyttelse af private Virksomheder, for saa vidt Institutionen ikke selv mener at kunne udnytte det, og man maa mene, at Medarbejde ved en privat Udnyttelse bør gøres afhængig af en positiv Til-ladelse fra Ministeriet For saa vidt Tjenestemandslovens Bestemmelse ikke skulde i tilstrækkelig Grad sikre i saa Hen-